

31992L0102

L 355/32

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1992 12 5

TARYBOS DIREKTYVA 92/102/EEB
1992 m. lapkričio 27 d.
dėl gyvūnų identifikavimo ir registravimo

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 43 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

kadangi 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvos 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą ⁽³⁾, 3 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyta, kad Bendrijos vidaus prekybai skirti gyvūnai turi būti identifikuojami laikantis reikalavimų, nustatytų Bendrijos taisyklėse, ir registruojami taip, kad būtų galima nustatyti kilmės arba tranzito ūkį, centrą arba organizaciją ir kad iki 1993 m. sausio 1 d. tokios identifikavimo ir registravimo sistemos būtų taikomos ir gyvūnų judėjimui kiekvienos valstybės narės teritorijoje;

kadangi 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvos 91/496/EEB, nustatančios gyvūnų, įvežamų į Bendriją iš trečiųjų šalių, veterinarinio patikrinimo organizavimo principus ir iš dalies pakeičiančios Direktyvas 89/662/EEB, 90/425/EEB ir 90/675/EEB ⁽⁴⁾, 14 straipsnyje nurodyta, kad, kaip numatyta Direktyvos 90/425/EEB 3 straipsnio 1 dalies c punkte, tokie gyvūnai turi būti identifikuojami ir registruojami po to, kai jau būna atlikti minėti patikrinimai, išskyrus skerdimui skirtus gyvūnus ir užregistruotus arklinius;

kadangi tam tikrų Bendrijos pagalbos žemės ūkiui schemų vykdymas reikalauja, kad tam tikrų rūšių galvijai būtų identifikuojami individualiai; kadangi dėl to identifikavimo ir registravimo sistema turi būti tinkama tokių priemonių taikymui ir kontrolei;

kadangi tam, kad ši direktyva būtų taikoma teisingai, būtina užtikrinti, kad valstybės narės operatyviai ir efektyviai keistųsi informacija; kadangi Bendrijos nuostatos nustatytos 1981 m. gegužės 19 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 1468/81 dėl tarpusavio pagalbos tarp valstybių narių administracinių institucijų ir jų bendradarbiavimo su Komisija siekiant užtikrinti, kad būtų teisingai taikomi muitų arba žemės ūkio teisės aktai ⁽⁵⁾ ir 1989 m. lapkričio 21 d. Tarybos direktyva 89/608/EEB dėl valstybių narių administracinės valdžios institucijų tarpusavio pagalbos ir jų bendradarbiavimo su Komisija, siekiant užtikrinti teisingą veterinarijos ir zootechnikos teisės aktų taikymą ⁽⁶⁾;

kadangi gyvūnų laikytojai privalo nuolat registruoti duomenis apie jų ūkiuose esančius gyvūnus; kadangi gyvūnais prekiaujantys asmenys privalo registruoti sandorius; kadangi kompetentingai institucijai pareikalavus, jai turi būti pateikti tokie registracijos dokumentai;

⁽¹⁾ OL C 137, 1992 5 27, p. 7.

⁽²⁾ Nuomonė, pateikta 1992 m. lapkričio 19 d. (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL L 224, 1990 8 18, p. 29. (Su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/496/EEB (OL L 268, 1991 9 24, p. 56)).

⁽⁴⁾ OL L 268, 1991 9 24, p. 56. (Su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 91/628 (OL L 340, 1991 12 11, p. 17)).

⁽⁵⁾ OL L 144, 1981 6 2, p. 1. (Su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 945/87 (OL L 90, 1987 4 2, p. 3)).

⁽⁶⁾ OL L 351, 1989 12 2, p. 34.

kadangi tam, kad gyvūnų judėjimą būtų galima greitai ir tiksliai atsekti, gyvūnai turi būti identifikuoti; kadangi galvijų ženklų formą ir turinį turi nustatyti Bendrija; kadangi vėliau turi būti priimtas sprendimas, nustatantis kiaulių, avių ir ožkų ženklų pobūdį, o iki to laiko nacionalinėje rinkoje esantiems gyvūnams turėtų būti taikomos nacionalinės identifikavimo sistemos;

kadangi turėtų būti numatyta galimybė netaikyti identifikavimo reikalavimų, kai gyvūnai vežami iš ūkio tiesiai į skerdyklą; tačiau kadangi bet kuriuo atveju tokie gyvūnai turi būti identifi-kuoti, kad būtų galima atsekti jų kilmės ūkį;

kadangi turėtų būti numatyta galimybė atsisakyti prievolės registruoti gyvūnų laikytojus, kurie laiko gyvūnus savoms reikmėms, ir, siekiant atsižvelgti į tam tikrus atskirus atvejus, registravimo žurnalo tvarkymo procedūrų;

kadangi tuo atveju, kai gyvūno identifikavimo ženklas neįskaitomas arba pamestas, turi būti naudojamas naujas ženklas, susijęs su ankstesniuoju;

kadangi ši direktyva neturi turėti įtakos specifiniams reikalavi-mams, išdėstytiems 1989 m. vasario 13 d. Komisijos spren-dime 89/153/EEB dėl mėginių, paimtų likučiams ištirti, ryšio su gyvūnais ir jų kilmės ūkiais ⁽¹⁾ arba bet kurioms kitoms atitin-kamoms taikomoms taisyklėms, nustatytoms pagal Direktyvą 91/496/EEB;

kadangi turi būti numatyta tvarka, pagal kurią vadybos komi-tetas priimtų bet kurias būtinas šios direktyvos įgyvendinimo taisykles,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Ši direktyva nustato būtiniausius gyvūnų identifikavimo ir registravimo reikalavimus, nepažeidžiant išsamesnių Bendrijos taisyklių, kurios gali būti nustatytos ligų likvidavimo arba kontrolės tikslais.

Ji taikoma nepažeidžiant Sprendimo 89/153/EEB ir įgyvendini-mo taisyklių, nustatytų pagal Direktyvą 91/496/EEB, ir atsi-žvelgiant į 1992 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3508/92, nustatančio tam tikrų Bendrijos pagalbos schemų integruotą administravimo ir kontrolės sistemą ⁽²⁾, 5 straipsnį.

⁽¹⁾ OL L 59, 1989 3 2, p. 33.

⁽²⁾ OL L 355, 1992 12 5, p. 1.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje:

- a) *gyvūnas* – bet kuris Direktyvose 64/432/EEB ⁽³⁾ ir 91/68/EEB ⁽⁴⁾ minimų rūšių gyvūnas;
- b) *ūkis* – bet kuri įmonė, statinys, o tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, bet kuri vieta, kurioje gyvūnai laikomi, augi-nami arba tvarkomi;
- c) *laikytojas* – bet kuris fizinis arba juridinis asmuo, net ir laikinai atsakingas už gyvūnus;
- d) *kompetentinga institucija* – valstybės narės centrinės valdžios institucija, turinti teisę atlikti veterinarinius patikrinimus, arba bet kuri institucija, kuriai ji suteikė tokią teisę šiai direktyvai įgyvendinti;
- e) *prekyba* – prekiavimas, kaip apibrėžta Direktyvos 90/425/EEB 2 straipsnyje.

3 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad:

- a) kompetentinga institucija turi visų jos teritorijoje esančių ūkių, kuriuose laikomi šios direktyvos reglamentuojami gyvūnai, naujausią sąrašą, nurodant gyvūnų rūšis ir gyvūnų laikytojus, tokie ūkiai iš minėtų sąrašų išbraukiami, jeigu trejus metus iš eilės juose nebuvo laikomi gyvūnai. Šiame sąraše taip pat nurodomas ženklas arba ženkliai, leidžiantys nustatyti ūkį pagal 5 straipsnio 2 dalies a ir c punktų antrą-sias pastraipas ir 3 dalies pirmąją pastraipą bei 8 straipsnį;
- b) Komisija, kompetentinga institucija ir bet kuri institucija, atsakinga už Reglamento (EEB) Nr. 3508/92 taikymo prie-žiūrą, gali naudotis visa informacija, gauta pagal šią direktyvą.

2. Direktyvos 90/425/EEB 18 straipsnyje nustatyta tvarka valstybėms narėms gali būti leista neįtraukti į šio straipsnio 1 dalies a punkte minimą sąrašą fizinių asmenų, laikančių ne daugiau kaip tris avis arba ožkas, už kurias jie neprašo prie-mokų, arba, atsižvelgiant į ypatingas aplinkybes, vieną kiaulę, kai šie gyvūnai yra skirti savoms reikmėms arba vartojimui su sąlyga, kad prieš pateikiant bet kurią iš šių gyvūnų į apyvartą, jie yra pateikiami šioje direktyvoje numatytam patikrinimui.

⁽³⁾ 1964 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 64/432/EEB dėl gyvūnų sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai galvi-jais ir kiaulėmis (OL L 121, 1964 7 29, p. 1977). (Su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/687/EEB (OL L 377, 1991 12 31, p. 16).

⁽⁴⁾ 1991 m. sausio 28 d. Tarybos direktyva 91/68/EEB dėl gyvūnų sveikatos problemų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą avimis ir ožkomis (OL L 46, 1991 2 19, p. 19).

4 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad:

- a) bet kuris Direktyvoje 64/432/EEB išvardytų ir į 3 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą sąrašą įtrauktų galvijų arba kiaulių laikytojas tvarko registravimo žurnalą, kuriame nurodo ūkyje esančių gyvūnų skaičius.

Tokiame registravimo žurnale nuolat atnaujinami duomenys apie visus gimimus ir mirtis bei gyvūnų judėjimą (gyvūnų skaičius pagal kiekvieną įvežimo ir išvežimo operaciją), atsižvelgiant į visus vežimus, tinkamai nurodant gyvūnų kilmės arba paskirties vietą bei tokių vežimų datas.

Visais atvejais nurodomas identifikavimo ženklas, atitinkantis 5 ir 8 straipsnių reikalavimus.

Tačiau neprivaloma nurodyti kiaulių gimimus ir mirtis.

Grynavaislėms ir hibridinėms kiaulėms, įrašytoms į kilmės knygą pagal Direktyvos 88/661/EEB⁽¹⁾ 11 straipsnį, Direktyvos 90/425/EEB 18 straipsnyje nustatyta tvarka gali būti taikoma alternatyvi registravimo sistema, pagrįsta individualiu gyvūnų identifikavimu, jei ji užtikrina tas pačias garantijas, kaip ir registracijos žurnalas;

- b) bet kuris avių ir ožkų laikytojas, kurio ūkis įtraukiamas į sąrašą pagal 3 straipsnio 1 dalies a punktą, tvarko registracijos žurnalą, kuriame nurodomas bent bendras avių ir ožkų skaičius, esantis ūkyje kasmet konkrečią dieną, kurią turi nustatyti kompetentinga institucija.

Registracijos žurnale taip pat nurodomi:

- naujausi duomenys apie gyvas avių ir ožkų pateles, kurios vyresnės nei 12 mėn. arba kurios jauniklius atsivedė tame ūkyje,
- duomenys apie avių ir ožkų judėjimą (gyvūnų skaičius pagal kiekvieną įvežimo ir išvežimo operaciją), atsižvelgiant į visus vežimus, tinkamai nurodant gyvūnų kilmės arba paskirties vietą, ženklą ir vežimų datas.

2. Tačiau Direktyvos 90/425/EEB 18 straipsnyje nustatyta tvarka iki 1993 m. sausio 1 d. yra nustatoma supaprastinta buivolų, o iki 1994 m. spalio 1 d. – į naujas ganyklas pervaromų avių ir ožkų bei visų kitų pirmiau minėtų gyvūnų, laikomų bendrose ganyklose arba auginamų geografiškai izoliuotuose regionuose, registravimo tvarka.

3. Valstybės narės užtikrina, kad:

- a) bet kuris laikytojas, kompetentingai institucijai paprašius, pateikia jai visą informaciją apie jo turimų, laikomų, vežamų, parduodamų arba skerdziamų gyvūnų kilmę, identifikavimą ir, jei reikia, paskirties vietą;

⁽¹⁾ 1988 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyva 88/661/EEB dėl veislinėms kiaulėms taikytinų zootechninių reikalavimų (OL L 382, 1988 12 31, p. 36).

- b) bet kuris gyvūnų, kurie turi būti vežami į turgavietę arba surinkimo punktą arba iš jų, laikytojas pateikia turgavietės arba surinkimo punkto operatoriui, kuris yra laikinas gyvūnų laikytojas, dokumentą, kuriame nurodyta išsami informacija apie gyvūnus, įskaitant bet kurių galvijų identifikavimo numerius arba ženklus.

Operatorius gali pasinaudoti dokumentais, gautais pagal šio straipsnio pirmąją pastraipą, kad atliktų šio straipsnio 1 dalies a punkto trečiojoje pastraipoje nustatytą įpareigojimą;

- c) ūkyje esančiais registracijos žurnalais ir informacija gali naudotis kompetentinga institucija jos pačios prašymu, ir jie saugomi minimalų laiką, kurį turi nustatyti kompetentinga institucija ir kuris negali būti trumpesnis kaip treji metai.

5 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad laikomasi šių bendrųjų principų:

- a) prieš išvežant gyvūnus iš ūkio, kuriame gimė, jie turi būti identifikuoti;
- b) be kompetentingos institucijos leidimo ženklų negalima nuimti arba pakeisti kitais.

Jei ženklas neįskaitomas arba pamestas, remiantis šio straipsnio reikalavimais identifikuojama nauju ženklu;

- c) 4 straipsnyje minimame registracijos žurnale laikytojas įregistruoja bet kurį naują ženklą, kad būtų nustatytas ryšys su ankstesniu ženklu;

- d) šio straipsnio 2 dalies a punkte numatytą ausies įsagą patvirtina kompetentinga institucija, jis turi būti apsaugotas nuo sugadinimo ir lengvai įskaitomas iki gyvūno mirties. Jis turi būti toks, kad jo nebūtų galima panaudoti antrą kartą. Jis neturi trukdyti gyvūnui.

2. Kalbant apie galvijus, valstybės narės užtikrina, kad:

- a) visi Direktyvos 64/432/EEB 2 straipsnyje išvardyti ir ūkyje esantys gyvūnai identifikuojami ausies įsagu, kuriame nurodomas ne daugiau kaip keturiolikos rašmenų raidinis skaitmeninis kodas, kuris suteikia galimybę identifikuoti kiekvieną atskirą gyvūną, tuo pačiu ir ūkį, kuriame jis gimė, o kultūros ir sporto reikiniams, išskyrus muges ir parodas, skirtiems buliams taikoma tokia identifikavimo sistema, kuri suteikia lygiavertę Komisijos pripažintas garantijas.

Pirmojoje pastraipoje minimi ausies įsagai turi būti pritvirtinti ne vėliau kaip praėjus devyniems mėnesiams po to, kai Direktyvos 90/425/EEB 18 straipsnyje nustatyta tvarka buvo patvirtintos priemonės, numatančios valstybės narės ir kilmės ūkio identifikavimą. Gyvūnai, identifikuojami nepasibaigus šiam devynių mėnesių laikotarpiui, turi būti identifikuojami laikantis trečiojoje pastraipoje numatytos nacionalinės sistemos arba pirmojoje pastraipoje numatytu ausies įsagu.

Direktyvos 90/425/EEB 18 straipsnyje nustatyta tvarka toks laikotarpis valstybės narės prašymu pratęsiamas iki 1994 m. liepos 1 d.

Tačiau gyvūnai, identifikuoti pagal galiojančias nacionalines sistemas nepraėjus devyniems mėnesiams ir apie tai pranešus Komisijai, ir toliau kontroliuojami tokia identifikavimo sistema;

- b) identifikavimo ženklai paskiriami ūkiui, paskirstomi ir taikomi gyvūnams kompetentingos institucijos nustatytu būdu;
- c) identifikavimo ženklai pradedami taikyti per trisdešimt dienų nuo gyvūno gimimo.

Tačiau kompetentinga institucija gali atidėti šio ženklo taikymą, kol gyvūnui sukaks daugiausia šeši mėnesiai, jei, nepaėjus 30 dienų nuo gyvūno gimimo, jo laikytojas suteikia jam kompetentingos institucijos pripažintą laikiną ženklą, leidžiantį identifikuoti kiekvieną gyvūną pagal ūkį, kuriame jis gimė, su sąlyga, kad tokių gyvūnų negalima išvežti iš ūkio kitur, išskyrus skerdyklą, esančią laikinąjį ženklą pripažinusios kompetentingos institucijos teritorijoje, nekertant jokio kito ūkio ribų.

Tačiau veršiukus, kuriuos numatyta skersti anksčiau nei jiems sukanka šeši mėnesiai ir kurie išvežami nepaėjus 30 dienų nuo jų gimimo pagal nacionalinę judėjimo sistemą, pripažintą Direktyvos 90/425/EEB 18 straipsnyje nustatyta tvarka, kuri leidžia atsekti kilmės ūkį, kompetentinga institucija gali leisti identifikuoti ūkyje, kuriame jie penimi, jeigu veršiukai yra į jį perkelti tiesiai iš ūkio, kuriame jie gimė, ir jeigu už veršiukus, perkeltamus pagal tokias sistemas, nėra skiriamos priemonės.

- 3. Visi gyvūnai, išskyrus galvijus, kuo greičiau ir bet kuriuo atveju prieš išvežant iš ūkio turi būti identifikuoti ausies įsagu arba įdagu, kurie leidžia atsekti ūkį, iš kurio gyvūnas atvežtas, ir pateikti nuorodą lydima jame dokumente, kuriame turi būti paminėtas toks įsagas arba įdagas, ir 3 straipsnio 1 dalies a punkte minimame sąraše.

Kol bus priimtas šio sprendimo 10 straipsnyje numatytas sprendimas ir nukrypdomas nuo Direktyvos 90/425/EEB 3 straipsnio 1 dalies c punkto antrosios pastraipos, gyvūnų, išskyrus galvijų, judėjimui jų teritorijose valstybės narės gali taikyti nacionalines sistemas. Tokios sistemos turi suteikti galimybę identifikuoti ūkį, iš kurio jie buvo atvežti, ir ūkį, kuriame jie gimė. Apie sistemas, kurias šiuo tikslu valstybės narės ketina įdiegti, jos informuoja Komisiją 1993 m. liepos 1 d. – apie kiaulėms taikomą sistemą ir 1994 m. liepos 1 d. – avims ir ožkoms. Direktyvos 90/425/EEB 18 straipsnyje nustatyta tvarka gali būti pareikalauta, kad valstybė narė padarytų pakeitimus savo sistemoje, jei ji neatitinka antrajame sakinyje minimo reikalavimo.

Gyvūnus su laikinuoju ženklu, leidžiančiu identifikuoti siuntą, visą judėjimo laiką lydi dokumentas, pagal kurį galima nustatyti jų kilmę, savininką, išvežimo vietą ir paskirties vietą.

Tačiau kompetentinga institucija gali leisti vežti neidentifikuotas avis ir ožkas iš vieno ūkio į kitą, jei šių ūkių gyvūnų sveikatos būklė yra tokia pati ir jie yra teritorijoje, kurioje yra ši institucija, su sąlyga, kad kiekvienas toks vežimas vyksta taikant nacionalinę sistemą, pagal kurią galima atsekti ūkį, kuriame toki gyvūnas gimė. Iki 1994 m. liepos 1 d. valstybės narės turi pranešti Komisijai apie sistemas, kurias jos šiuo tikslu ketina įdiegti. Direktyvos 90/425/EEB 18 straipsnyje nustatyta tvarka gali būti pareikalauta, kad valstybė narė padarytų pakeitimus savo sistemoje, jei ji neatitinka pirmiau minėto reikalavimo.

- 4. Direktyvos 64/432/EEB 3 straipsnio 2 dalies e punktas pakeičiamas taip:

„e) turi būti identifikuojami pagal Tarybos direktyvos 92/102/EEB dėl gyvūnų identifikavimo ir registravimo 5 straipsnį (*).“

(*) OL L 355, 1992 12 5, p. 32.“

6 straipsnis

- 1. Jei paskirties valstybės narės kompetentinga institucija nusprendžia nepalikti gyvūnui paskirto ženklo jo kilmės ūkyje, ši institucija padengia visas išlaidas, susijusias su ženklo pakeitimu. Tokiu būdu pakeitus ženklą, nustatomas ženklo, kurį paskiria valstybės narės, iš kurios gyvūnas išvežamas, kompetentinga institucija ir naujojo ženklo, kurį paskiria kompetentinga institucija tos valstybės narės, į kurią jis atvežamas, ryšys, kuris įregistruojamas 4 straipsnyje numatytame registravimo žurnale.

Pirmojoje pastraipoje numatyta galimybė negali būti taikoma skerdimui skirtiems gyvūnams, kurie importuojami pagal 8 straipsnį be naujojo ženklo pagal 5 straipsnį.

2. Tuo atveju, jei gyvūnai parduodami, paskirties valstybės narės kompetentinga institucija, taikydama Direktyvos 90/425/EEB 5 straipsnį, gali pasinaudoti Direktyvos 89/608/EEB 4 straipsniu, kad gautų informaciją apie galvijus, jų kilmės bandą ir apie bet kokį jų judėjimą.

7 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad bet kurią informaciją apie gyvūnų, kurių nelydi veterinarijos arba zootechnikos teisės aktais numatytas sertifikatas arba dokumentas, judėjimą galėtų gauti kompetentinga institucija, jai paprašius, per minimalų laikotarpį, kurį turi nustatyti ši institucija.

8 straipsnis

Bet kuris iš trečiosios šalies importuojamas gyvūnas, kuris patikrinamas Direktyvoje 91/496/EEB nustatytais patikrinimais ir lieka Bendrijos teritorijoje, per trisdešimt dienų kol vyksta minėti patikrinimai ir bet kuriuo atveju prieš tolesnį jų judėjimą yra identifikuojamas ženklu, atitinkančiu 5 straipsnio reikalavimus, išskyrus atvejus, kai paskirties ūkis yra skerdykla, esanti už veterinarinius patikrinimus atsakingos kompetentingos institucijos teritorijoje, ir gyvūnas faktiškai paskerdžiamas per tokį 30 dienų laikotarpį.

Nustatomas ryšys tarp trečiosios šalies nustatyto ženklo ir paskirties valstybės narės paskirto ženklo. Šis ryšys įrašomas 4 straipsnyje numatyta registracijos žurnale.

9 straipsnis

Valstybės narės priima būtinas administracines ir (arba) baudžiamąsias priemones, taikomas už bet kokį Bendrijos veterinarijos teisės aktų pažeidimą, jei nustatoma, kad ženklinimas ar identifikavimas buvo atliekami arba 4 straipsnyje numatyti registracijos žurnalai tvarkomi nesilaikant šios direktyvos reikalavimų.

10 straipsnis

Ne vėliau kaip iki 1996 m. gruodžio 31 d. Taryba, remdamasi Komisijos ataskaita ir bet kokiais pasiūlymais, kuriuos ji patvirtina kvalifikuota balsų dauguma, atsižvelgusi į įgytą patirtį persvarsto šios direktyvos nuostatas, kad nustatytų bendrą Bendrijos identifikavimo ir registravimo sistemą, ir, atsižvelgusi

į Tarptautinės standartizacijos organizacijos (ISO) pasiekimus, priima sprendimą dėl galimybės įvesti elektroninio identifikavimo priemones.

11 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus šiai direktyvai įgyvendinti:

— dėl galvijų reikalavimų, kad:

- i) galvijai nuo 1993 m. vasario 1 d. būtų registruojami galiojančia nacionaline tvarka pagal 4 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir identifikuojami pagal galiojančias taisykles, minimas 5 straipsnio 2 dalies a punkto antroje ir trečiojoje pastraipose;
- ii) šia direktyva numatytos Bendrijos registravimo ir identifikavimo sistemos būtų nustatytos nuo 1993 m. spalio 1 d.,

— iki 1994 m. sausio 1 d. dėl reikalavimų kiaulėms,

— iki 1995 m. sausio 1 d. dėl reikalavimų avims ir ožkoms.

Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3. Perkėlimo į nacionalinę teisę galutinio termino 1994 m. sausio 1 d. ir 1995 sausio 1 d. nustatymas nepažeidžia Direktyvoje 90/425/EEB numatytų veterinarinių patikrinimų pasiekyje panaikinimo.

12 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1992 m. lapkričio 27 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. PATTEN